

Л.Л. Веремюк

*Кандидат пед. наук,
ст. викладач кафедри іноземних мов,
Уманський державний педагогічний університет імені П. Тичини*

МОВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ У ФОРМУВАННІ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ СТУДЕНТІВ.

Інтеграція України у європейський та світовий освітній простір зумовлює нове бачення основної мети вивчення іноземних мов у вищих закладах освіти. Мовна компетентність у широкому сенсі позначає явища певного рівня обізнаності конкретного суб'єкта чи суб'єктів з ідеальною знаковою системою рідної або іноземної мови.

Мовленнєві навички є складовою частиною мовленнєвих умінь. Треба зазначити, що компетенція у говорінні включає компетенцію в діалогічному та монологічному мовленнях. Лексична компетенція включає лексичні знання і мовленнєві лексичні навички; граматична – граматичні знання і мовленнєві граматичні навички; фонологічна – фонетичні знання та мовленнєві слухо-вимовні навички. Мовна і мовленнєві компетенції ґрунтуються на поняттях як мова і мовленнєва діяльність людини [2; 48].

За спрямованістю на прийом та видачу мовленнєвої інформації аудіювання і читання є рецептивними видами мовленнєвої діяльності. Аудіювання – це розуміння сприйнятого на слух мовлення. Мета аудіювання полягає в осмисленні почутого мовленнєвого повідомлення. Навчання читанню передбачає 2 види читання, як мовленнєвої діяльності: читання з розумінням основного змісту тексту (ознайомлювальне читання) та повне та точне розуміння інформації тексту, і критичне осмислення цієї інформації.

У процесі ознайомлювального читання переслідуються такі комунікативні цілі:

- вивчити тему, яка висловлюється в тексті;
- що саме говориться у тексті у зв'язку з проблемою;
- виділити основну думку, вибрати основні факти;

-виразити своє ставлення до прочитанного [1, 2].

Студенти повинні розуміти основний зміст тексту, осмислити здобуту інформацію в залежності від рівня знань. Повнота зрозуміння повинна бути в межах 75%.

У процесі роботи з текстом в режимі вивчаючого читання необхідно досягти таких комунікативних цілей: зрозуміти зміст прочитаного тексту з достатньою повнотою та глибиною, оцінити інформацію, висловити свою думку про неї, передати почерпнуті з тексту відомості рідною мовою.

Також існують продуктивні види мовленнєвої діяльності, коли студент висловлює свої думки або передає чужі думки в усній чи письмовій формі.

Говоріння забезпечує усне спілкування іноземною мовою в діалогічній та монологічній формах. Найбільш загальними механізмами двохстороннього процесу мовленнєвого спілкування є механізми прийому і видачі повідомлення, усередині яких знаходяться механізми осмислення, пам'яті та випереджуючого синтезу, без якого неможливе жодне висловлювання. Незважаючи на продуктивний характер говоріння, в ньому є елементи репродукції. У першому випадку використовуються готові ключові фрази, взяті в тексті без змін, для передачі нового змісту; у другому – це репродукція – трансформація, яка передбачає передачу змісту в нових формах. І нарешті, навчання письму на заняттях німецької мови. Як зазначається у Державному освітньому стандарті з іноземних мов, володіння письмом передбачає досягнення елементарної комунікативної компетенції, яка забезпечує студенту вміння в найбільш типових ситуаціях повсякденного спілкування за допомогою письма.

Література

1. Мацько Л. Матимемо те, що зробимо. До питання формування мовної культури // Дивослово. – 2001. – № 9. – С. 2-3.
2. Державна національна програма “Освіта” (“Україна ХХ століття”). – К.: Райдуга, 1994.–с. 44-61.

<http://eprints.zu.edu.ua/22576/> **ссылка на сборник вебинара!**